ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ 2009 - 2014

Επιτροπή Αλιείας

2011/2318(INI)

2.3.2012

ΣΧΕΔΙΟ ΕΚΘΕΣΗΣ

για την εξωτερική διάσταση της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής (ΚΑλΠ)
(2011/2318(INI))

Επιτροπή Αλιείας

Εισηγήτρια: Isabella Lövin

PR_INI

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Σελίδα

ΠΡΟΤΑΣΗ ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ 3

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ 11

ΠΡΟΤΑΣΗ ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ

για την εξωτερική διάσταση της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής (ΚΑλΠ)

(2011/2318(INI))

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,

– έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ),

– έχοντας υπόψη την ανακοίνωση της Επιτροπής της 13ης Ιουλίου 2011 για την εξωτερική διάσταση της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής (ΚΑλΠ) (η ανακοίνωση) (COM(2011)0424),

– έχοντας υπόψη τη Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών σχετικά με το Δίκαιο της Θάλασσας της 10ης Δεκεμβρίου 1982,

– έχοντας υπόψη τη συμφωνία του 1995 για την εφαρμογή των διατάξεων της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας της 10ης Δεκεμβρίου 1982, όσον αφορά τη διατήρηση και διαχείριση των αλληλεπικαλυπτόμενων και των άκρως μεταναστευτικών αποθεμάτων ιχθύων,

– έχοντας υπόψη τον κώδικα συμπεριφοράς για μια υπεύθυνη αλιεία του Οργανισμού Τροφίμων και Γεωργίας (ΟΤΓ) που εγκρίθηκε τον Οκτώβριο του 1995 από τη διάσκεψη του ΟΤΓ (ο κώδικας συμπεριφοράς),

– έχοντας υπόψη τη σύμβαση για την πρόσβαση σε πληροφόρηση, τη συμμετοχή του κοινού στη διαδικασία λήψης αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα που θεσπίστηκε τον Ιούνιο 1998 στο Aarhus,

– έχοντας υπόψη το διεθνές σχέδιο δράσης του ΟΤΓ για τη διαχείριση της αλιευτικής ικανότητας, που εγκρίθηκε από το συμβούλιο ΟΤΓ τον Νοέμβριο του 2000 (IPOA-Capacity),

– έχοντας υπόψη τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1005/2008 του Συμβουλίου της 29ης Σεπτεμβρίου 2008 περί δημιουργίας κοινοτικού συστήματος πρόληψης, αποτροπής και εξάλειψης της παράνομης, λαθραίας και άναρχης αλιείας (κανονισμός ΠΛΑ)[1] και τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1006/2008 του Συμβουλίου της 29ης Σεπτεμβρίου 2008 σχετικά με τις άδειες αλιείας κοινοτικών αλιευτικών σκαφών εκτός των υδάτων της Κοινότητας και για την πρόσβαση σκαφών τρίτων χωρών στα ύδατα της Κοινότητας (κανονισμός για τις άδειες αλιείας)[2],

– έχοντας υπόψη την οδηγία 2004/109/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 15ης Δεκεμβρίου 2004 για την εναρμόνιση των προϋποθέσεων διαφάνειας αναφορικά με την πληροφόρηση σχετικά με εκδότες των οποίων οι κινητές αξίες έχουν εισαχθεί προς διαπραγμάτευση σε ρυθμιζόμενη αγορά (οδηγία για τη

[1] ΕΕ L 286 της 29.10.2008, σ. 1.
[2] ΕΕ L 286 της 29.10.2008, σ. 33.

διαφάνεια)[1],

– έχοντας υπόψη την πρόταση της Επιτροπής για κανονισμό του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την Κοινή Αλιευτική Πολιτική (ο βασικός κανονισμός) (COM(2011)0425),

– έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 17ης Νοεμβρίου 2011 για την καταπολέμηση της παράνομης αλιείας σε παγκόσμιο επίπεδο – ο ρόλος της ΕΕ[2],

– έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 25ης Φεβρουαρίου 2010 σχετικά με την Πράσινη Βίβλο για τη μεταρρύθμιση της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής[3],

– έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 8ης Ιουλίου 2010 σχετικά με το καθεστώς εισαγωγής στην ΕΕ προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας με προοπτική τη μελλοντική μεταρρύθμιση της ΚΑλΠ[4],

– έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 12ης Μαΐου 2011 σχετικά με τη συμφωνία αλιευτικής σύμπραξης της ΕΕ-Μαυριτανίας[5],

– έχοντας υπόψη το άρθρο 48 του Κανονισμού του,

– έχοντας υπόψη την έκθεση της Επιτροπής Αλιείας και τις γνωμοδοτήσεις της Επιτροπής Ανάπτυξης και της Επιτροπής Διεθνούς Εμπορίου (A7-0000/2012),

Α. λαμβάνοντας υπόψη ότι ποσοστό σχεδόν 85% των παγκόσμιων αλιευτικών αποθεμάτων για τα οποία υπάρχουν διαθέσιμα στοιχεία, αποτελεί αντικείμενο πλήρους ή υπερβολικής εκμετάλλευσης, σύμφωνα με την πιο πρόσφατη αξιολόγηση που διενεργήθηκε από τον ΟΤΓ·

Β. λαμβάνοντας υπόψη ότι η ΕΕ αποτελεί έναν από τους ελάχιστους σημαντικούς παράγοντες με ισχυρή παρουσία σε όλους τους ωκεανούς του κόσμου μέσω των επενδύσεών της, μέσω διμερών αλιευτικών συμφωνιών και της συμμετοχής σε όλες τις κύριες περιφερειακές οργανώσεις διαχείρισης της αλιείας (ΠΟΔΑ)·

Γ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η ΕΕ αποτελεί βασική αγορά αλιευτικών προϊόντων – ιχθύων που έχουν αλιευτεί από στόλους της ΕΕ καθώς και εισαγωγών – καθώς καταναλώνει ποσοστό 11% της παγκόσμιας ιχθυοπαραγωγής όσον αφορά τον όγκο και εισαγάγει ποσοστό 24% των αλιευτικών προϊόντων όσον αφορά την αξία·

Δ. λαμβάνοντας υπόψη ότι οι ποσοστώσεις στις ΠΟΔΑ βασίζονται κατά κύριο λόγο στις ιστορικές αλιεύσεις, που διατηρούν προτιμησιακή πρόσβαση στα παγκόσμια αποθέματα ιχθύων για τις ανεπτυγμένες χώρες·

---

[1] ΕΕ L 390 της 31.12.2004, σ. 38.
[2] Κείμενα που εγκρίθηκαν, P7_TA(2011)0516.
[3] ΕΕ C 348E της 21.12.2010, σ. 15.
[4] ΕΕ C 351E της 02.12.2011, σ. 119.
[5] Κείμενα που εγκρίθηκαν, P7_TA(2011)0232.

Ε. λαμβάνοντας υπόψη ότι η ΕΕ πρέπει να επιδιώξει συνοχή των πολιτικών για την ανάπτυξη με βάση το άρθρο 208 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ, το οποίο ορίζει ότι «Η Ένωση λαμβάνει υπόψη τους στόχους της συνεργασίας για την ανάπτυξη κατά την εφαρμογή πολιτικών που ενδέχεται να επηρεάσουν τις αναπτυσσόμενες χώρες»·

ΣΤ. λαμβάνοντας υπόψη ότι σε πολλές περιπτώσεις δεν υπάρχουν επαρκή δεδομένα για τα αποθέματα ιχθύων που αλιεύει η ΕΕ, όσον αφορά την κατάστασή τους και τις συνολικές αφαιρέσεις από τους τοπικούς στόλους και άλλους στόλους τρίτων χωρών·

1. επικροτεί την ανακοίνωση της Επιτροπής και τις πολλές θετικές προτάσεις που περιλαμβάνει για την ενθάρρυνση της βιωσιμότητας των συνολικών αλιευτικών δραστηριοτήτων της ΕΕ εκτός των υδάτων της ΕΕ· θεωρεί, ωστόσο, ότι το πεδίο εφαρμογής του εγγράφου δεν είναι αρκετά ευρύ, καθώς εστιάζει σε μεγάλο βαθμό στις διμερείς συμφωνίες και στους πολυμερείς οργανισμούς·

2. θεωρεί ότι το μέγεθος της αγοράς της ΕΕ για αλιεύματα και το γεωγραφικό φάσμα των δραστηριοτήτων των σκαφών που φέρουν σημαία κράτους μέλους της ΕΕ ή σκαφών ιδιοκτησίας φορέων της ΕΕ θέτουν ένα υψηλό επίπεδο ευθύνης στην Ευρωπαϊκή Ένωση ώστε να εξασφαλίσει ότι το «αποτύπωμα» της αλιείας είναι οικολογικά βιώσιμο, παρέχοντας υψηλής ποιότητας θαλασσινά σε καταναλωτές στην Ευρώπη και σε άλλες χώρες όπου διατίθεται η ευρωπαϊκή αλιεία, και συμβάλλοντας στον κοινωνικό και οικονομικό ιστό των παράκτιων κοινοτήτων που εξαρτώνται από την αλιεία τόσο εντός της ΕΕ όσο και σε άλλα μέρη·

3. πιστεύει ότι η αλιεία συμφερόντων ΕΕ εντός και εκτός των υδάτων της Ένωσης θα πρέπει να βασίζεται στα ίδια πρότυπα όσον αφορά την οικολογική και κοινωνική βιωσιμότητα και διαφάνεια·

4. επαναλαμβάνει την πεποίθησή του ότι απαιτείται συνοχή μεταξύ της αλιευτικής πολιτικής της Ένωσης και των πολιτικών της όσον αφορά την ανάπτυξη και το περιβάλλον· επισημαίνει ότι η συνοχή αυτή απαιτεί συντονισμό τόσο εντός της ίδιας της Επιτροπής όσο και μεταξύ της Επιτροπής και των κυβερνήσεων των μεμονωμένων κρατών μελών·

5. υπενθυμίζει ότι το διεθνές σχέδιο δράσης για τη διαχείριση της αλιευτικής ικανότητας (IPOA-Capacity) δέσμευσε την ΕΕ, έως το 2005, να αναπτύξει και να εφαρμόσει ένα σύστημα για τη διαχείριση της αλιευτικής ικανότητας· επισημαίνει ότι η Επιτροπή φαίνεται να επιδιώκει αντικρουόμενες προσεγγίσεις στη διαχείριση της ικανότητας προτείνοντας το πάγωμα σε ορισμένες ΠΟΔΑ ενώ προτείνει την κατάργηση των βασικών κανονιστικών ορίων της ικανότητας εντός των εσωτερικών και εξωτερικών στόλων της ΕΕ·

6. θεωρεί ότι οι στόχοι και οι αρχές της εξωτερικής διάστασης της ΚΑλΠ θα πρέπει να θεμελιώνονται στον βασικό κανονισμό·

Γενικές Διατάξεις

7. καλεί επιτακτικά την Επιτροπή να υποστηρίξει σαφώς καθορισμένες αρχές και στόχους για περιβαλλοντικά και κοινωνικά βιώσιμη αλιεία στην ανοικτή θάλασσα και σε ύδατα υπό εθνική δικαιοδοσία στην προσεχή Διάσκεψη των Ηνωμένων Εθνών για τη Βιώσιμη

Ανάπτυξη (Διάσκεψη Ρίο+20), στη Βραζιλία τον Ιούνιο 2012·

8. καλεί επιτακτικά την Επιτροπή να υλοποιήσει την παγκόσμια και πολυμερή ατζέντα για την προώθηση της βιώσιμης αλιείας παγκοσμίως, μετατρέποντας ταυτόχρονα τις συζητήσεις της με καίριες χώρες, όπως οι Η.Π.Α., Ιαπωνία και Κίνα, σε αποτελεσματική εταιρική σχέση συνεργασίας προκειμένου να αντιμετωπιστούν κρίσιμα ζητήματα, όπως η εξάλειψη της παράνομης, λαθραίας και άναρχης αλιείας (ΠΛΑ) και η ενδυνάμωση του ελέγχου και της διακυβέρνησης της ανοικτής θάλασσας·

9. πιστεύει ότι η ΕΕ θα πρέπει να ξεκινήσει μια πρωτοβουλία σε επίπεδο ΟΗΕ για τη θέσπιση ενός παγκόσμιου συστήματος τεκμηρίωσης των αλιευμάτων ως βασικό εργαλείο για την καταπολέμηση της ΠΛΑ αλιείας:

10. θεωρεί ότι η ΕΕ θα πρέπει να είναι πιο ενεργή στα πλαίσια του συστήματος του ΟΗΕ για να εξετάσει τρόπους με τους οποίους η παγκόσμια κοινότητα μπορεί να αντιμετωπίσει την ανάγκη για μια πιο ολοκληρωμένη παγκόσμια διακυβέρνηση των ωκεανών, όσον αφορά τους έμβιους ενάλιους πόρους και άλλους πόρους καθώς και τη ρύπανση και την επίδραση της κλιματικής αλλαγής στους ωκεανούς·

Διμερείς αλιευτικές συμφωνίες

11. θεωρεί ότι οι διμερείς αλιευτικές συμφωνίες, ή συμφωνίες βιώσιμης αλιείας (ΣΒΑ) όπως προτείνει η Επιτροπή να καλούνται, που αποτελούν αντικείμενο διαπραγματεύσεων μεταξύ των εταίρων και εφαρμόζονται αναλογικά, θα πρέπει να ωφελούν και τα δύο μέρη, παρέχοντας οικονομικούς πόρους, τεχνική και επιστημονική εμπειρογνωμοσύνη και υποστήριξη για βελτιωμένη διαχείριση και χρηστή διακυβέρνηση της αλιείας προς την τρίτη χώρα, επιτρέποντας ταυτόχρονα τη συνέχιση των αλιευτικών δραστηριοτήτων των σκαφών της ΕΕ που παρέχουν έναν περιορισμένο αλλά σημαντικό όγκο αλιευμάτων στην ΕΕ και σε άλλες αγορές·

12. λυπάται, ωστόσο, για το γεγονός ότι οι διμερείς συμφωνίες της ΕΕ δεν προσφέρουν πάντα αυτά τα πιθανά οφέλη, ενώ αναγνωρίζει ότι έχει σημειωθεί σημαντική βελτίωση από την προηγούμενη μεταρρύθμιση·

13. επικροτεί την πρόθεση της Επιτροπής να συμπεριλάβει πολλές διατάξεις σε μελλοντικές διμερείς συμφωνίες, συμπεριλαμβανομένου του σεβασμού της αρχής του περιορισμού της πρόσβασης σε πόρους που έχουν αποδειχθεί επιστημονικά ότι είναι πλεονασματικοί της ικανότητας αλιευμάτων των παράκτιων κρατών, μιας ρήτρας σχετικά με τα ανθρώπινα δικαιώματα και της ρήτρας αποκλειστικότητας, αν και η τελευταία πρέπει να ενδυναμωθεί και να εναρμονιστεί σε όλες τις συμφωνίες·

14. θεωρεί ότι ο κανονισμός για τις άδειες αλιείας πρέπει να τροποποιηθεί ώστε τα σκάφη που φέρουν σημαία κράτους μέλους της ΕΕ και παύουν να είναι εγγεγραμμένα στο νηολόγιο ενός κράτους μέλους προσωρινά για να αναζητήσουν αλιευτικές δυνατότητες σε άλλα μέρη να μην επιτρέπεται να επωφεληθούν των αλιευτικών δυνατοτήτων στα πλαίσια της ΣΒΑ αν επιστρέψουν στη συνέχεια σε νηολόγιο της ΕΕ·

15. θεωρεί ότι η κοινωνική ρήτρα που χρησιμοποιείται τώρα πρέπει να ενδυναμωθεί ώστε να συμπεριλάβει την τήρηση της σύμβασης αριθ. 188 της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας

(ΔΟΕ) καθώς και των οκτώ Θεμελιωδών Συμβάσεων της ΔΟΕ·

16. ενθαρρύνει τις προσπάθειες της Επιτροπής να λάβει πλήρη και αξιόπιστα δεδομένα από τα παράκτια κράτη σχετικά με τον συνολικό όγκο αλιευμάτων στα ύδατά τους, για την αποφυγή υπερεκμετάλλευσης·

17. επαναβεβαιώνει ότι τα σκάφη της ΕΕ δεν πρέπει να ανταγωνίζονται τους τοπικούς αλιείς για τους ίδιους πόρους·

18. πιστεύει ότι η ΕΕ πρέπει να καταβάλει κάθε προσπάθεια ώστε να παράσχει στα παράκτια κράτη με τα οποία διαπραγματεύεται διμερείς συμφωνίες επαρκή δεδομένα και πληροφορίες για αξιόπιστες αξιολογήσεις των αποθεμάτων και ότι η παροχή χρηματοδότησης για ένα σκάφος επιστημονικών ερευνών στις περιοχές όπου δραστηριοποιείται ο στόλος της ΕΕ θα ενδυνάμωνε σημαντικά τις επιστημονικές αναλύσεις των αποθεμάτων ιχθύων, που αποτελεί προϋπόθεση για κάθε ΣΒΑ·

19. εκφράζει την επιθυμία η στοχευμένη επιστημονική και τεχνική συνεργασία, γενικότερα, να ενδυναμωθεί στις ΣΒΑ·

20. υποστηρίζει πλήρως την ιδέα αποσύνδεσης της αποζημίωσης για πρόσβαση στους αλιευτικούς πόρους από τις τομεακές ενισχύσεις για την ανάπτυξη· εμμένει σθεναρά στην άποψη ότι οι πλοιοκτήτες θα πρέπει να καταβάλλουν ένα δίκαιο τμήμα του πρώτου βασιζόμενο στην αγορά και ότι υπάρχει επείγουσα ανάγκη για βελτιωμένη εποπτεία του δεύτερου, συμπεριλαμβανομένης της δυνατότητας αναστολής των πληρωμών σε περίπτωση αποτυχίας εκπλήρωσης των δεσμεύσεων του παράκτιου κράτους·

21. επιμένει ότι η Επιτροπή πρέπει να παρακολουθεί στενά την εφαρμογή των διμερών συμφωνιών, με τη διαβίβαση ετήσιων εκθέσεων στο Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο, καθώς και τη διαβίβαση αξιολογήσεων που διεξάγονται από εξωτερικούς, ανεξάρτητους ειδικούς στους συννομοθέτες πριν από τη διαπραγμάτευση των νέων πρωτόκολλων, τα οποία πρέπει να δημοσιοποιούνται·

22. υπογραμμίζει την ανάγκη πλήρους συμμετοχής του Κοινοβουλίου τόσο στη διαδικασία διαπραγμάτευσης όσο και στη μακροπρόθεσμη παρακολούθηση της λειτουργίας των διμερών συμφωνιών, για την τήρηση των διατάξεων της ΣΛΕΕ· υπενθυμίζει την πεποίθησή του ότι το Κοινοβούλιο πρέπει να εκπροσωπείται στις συνεδριάσεις της Μικτής Επιτροπής που προβλέπεται για τις αλιευτικές συμφωνίες και επιμένει στις συνεδριάσεις αυτές να συμμετέχουν εκπρόσωποι της κοινωνίας των πολιτών, όπου συμπεριλαμβάνονται και εκπρόσωποι του αλιευτικού κλάδου τόσο της ΕΕ όσο και της τρίτης χώρας·

23. πιστεύει ότι η πλήρης διαφάνεια για τα αλιεύματα, τις πληρωμές και την εφαρμογή των τομεακών ενισχύσεων θα αποτελέσει ένα ισχυρό εργαλείο για την καταπολέμηση της διαφθοράς·

24. επιμένει στην πλήρη συμμόρφωση των κρατών μελών ως προς την υποβολή εκθέσεων για τα αλιεύματα και άλλους κανόνες που ισχύουν στα ύδατα των χωρών εταίρων·

25. πιστεύει ότι πρέπει να υπάρχει μια περιφερειακή προσέγγιση στη διαπραγμάτευση και

στην εφαρμογή των διμερών συμφωνιών της ΕΕ, και, εφόσον συντρέχει περίπτωση, ένας σαφής δεσμός μεταξύ των όρων που περιέχουν και των μέτρων διαχείρισης και των επιδόσεων των σχετικών ΠΟΔΑ·

Περιφερειακές οργανώσεις διαχείρισης αλιείας (ΠΟΔΑ)

26. καλεί επιτακτικά την ΕΕ να ηγηθεί της ενδυνάμωσης των ΠΟΔΑ προκειμένου να βελτιωθούν οι επιδόσεις τους, συμπεριλαμβανομένου και μέσω τακτικών ανασκοπήσεων από ανεξάρτητους φορείς του βαθμού στον οποίο επιτυγχάνουν τους στόχους τους, και να εξασφαλιστεί ότι οι συστάσεις που αναφέρονται σε αυτές τις ανασκοπήσεις εφαρμόζονται ταχύτατα και πλήρως· πιστεύει ότι οι καθαρές περιπτώσεις έλλειψης συμμόρφωσης από τα κράτη πρέπει να οδηγούν σε χωρίς διακρίσεις κυρώσεις, συμπεριλαμβανομένων μειώσεων των ποσοστώσεων, της προσπάθειας, της επιτρεπόμενης ικανότητας, κ.λπ.·

27. θεωρεί ότι η ΕΕ πρέπει να επιδιώκει ένα βελτιωμένο σύστημα λήψης αποφάσεων στις ΠΟΔΑ για την αποφυγή της προσέγγισης του «χαμηλότερου κοινού παρονομαστή» που προκύπτει από τη συναίνεση, πιθανώς με την πιο τακτική χρήση της ψηφοφορίας·

28. επιμένει στην ταχεία επέκταση της κάλυψης των ΠΟΔΑ ώστε να γίνεται αποτελεσματική διαχείριση όλης της αλιείας ανοικτής θάλασσας με την προσέγγιση η οποία στηρίζεται στο οικοσύστημα για να εξασφαλιστεί η διατήρηση των πόρων· επισημαίνει ότι για τον σκοπό αυτό ενδέχεται να απαιτείται ένας συνδυασμός νέων ΠΟΔΑ όπου δεν υπάρχουν καθώς και αύξηση των αρμοδιοτήτων των υφιστάμενων ΠΟΔΑ·

29. επισημαίνει ότι η Μαύρη Θάλασσα θα μπορούσε να ωφεληθεί από μια νέα ΠΟΔΑ και καλεί επιτακτικά την Επιτροπή να προτείνει τη δημιουργία της·

30. πιστεύει ότι οι ΠΟΔΑ πρέπει να αναπτύξουν συστήματα διαχείρισης που προβλέπουν την αναλογική και δίκαιη κατανομή των πόρων με βάση διαφανή περιβαλλοντικά και κοινωνικά κριτήρια, αντί για το απλοϊκό κριτήριο των ιστορικών αλιεύσεων, ενώ ταυτόχρονα εξασφαλίζουν ότι τα μέτρα διαχείρισης και διατήρησης εφαρμόζονται πλήρως από όλα τα μέλη·

31. εκφράζει την αντίθεσή του στην υποστήριξη της ΕΕ της υιοθέτησης συστημάτων διαχείρισης με βάση τα δικαιώματα στις ΠΟΔΑ που θα μπορούσαν να θέσουν σε κίνδυνο το μέσο διαβίωσης των εξαρτώμενων αλιευτικών κοινοτήτων·

32. ζητεί να διεξαχθεί λεπτομερής αξιολόγηση της αλιευτικής ικανότητας των στόλων της ΕΕ που έχουν λάβει έγκριση αλιείας εκτός των υδάτων της ΕΕ, χρησιμοποιώντας αξιόπιστους δείκτες της ικανότητας αλιείας των σκαφών και λαμβάνοντας υπόψη τις εξελίξεις στην τεχνολογία με βάση τις συστάσεις της τεχνικής διαβούλευσης του ΟΤΓ του 1999 για τη μέτρηση της αλιευτικής ικανότητας[1]· πιστεύει ότι όλες οι ΠΟΔΑ πρέπει να εξασφαλίσουν ότι η αλιευτική ικανότητα των στόλων τους είναι ανάλογη των διαθέσιμων αλιευτικών πόρων·

Άλλες πτυχές της εξωτερικής διάστασης

[1] ftp://ftp.fao.org/docrep/fao/007/x4874e/x4874e00.pdf

33. θεωρεί ότι η εξωτερική διάσταση της ΚΑλΠ δεν περιορίζεται στις διμερείς αλιευτικές συμφωνίες και τη συμμετοχή της ΕΕ στις ΠΟΔΑ, αλλά περιλαμβάνει επίσης το διεθνές εμπόριο σε προϊόντα αλιείας και υδατοκαλλιέργειας, ιδιωτικές συμφωνίες μεταξύ πλοιοκτητών της ΕΕ και τρίτων χωρών, κοινές επιχειρήσεις εταιρειών της ΕΕ σε τρίτες χώρες και δραστηριότητες υπηκόων της ΕΕ σε σκάφη τρίτων χωρών·

34. πιστεύει ότι οι πληροφορίες σχετικά με τις ιδιωτικές συμφωνίες μεταξύ των πλοιοκτητών της ΕΕ και τρίτων χωρών, καθώς και τις κοινές επιχειρήσεις σε τρίτες χώρες, συμπεριλαμβανομένου του αριθμού και του τύπου των σκαφών που δραστηριοποιούνται στα πλαίσια αυτών των συμφωνιών και κοινών επιχειρήσεων, καθώς και τα αλιεύματά τους, θα πρέπει να παρέχονται από το κράτος μέλος στην Επιτροπή και να δημοσιοποιούνται·

35. καλεί την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να εξετάσουν μεθόδους για την αποτροπή διακοπής της εγγραφής από το νηολόγιο σκαφών που φέρουν σημαία κράτους μέλους της ΕΕ, εκτός αν πρόκειται να μετανηολογηθούν σε χώρες που τηρούν όλες τις υποχρεώσεις τους σε όλες τις σχετικές ΠΟΔΑ·

36. δυσανασχετεί για το γεγονός ότι η Επιτροπή δεν έχει προσθέσει σκάφη που θα συμπεριληφθούν στον κατάλογο ΠΛΑ της ΕΕ εκτός από αυτά που έχουν καταχωρηθεί από τις ΠΟΔΑ και ότι δεν έχει προτείνει έναν κατάλογο των μη συνεργαζόμενων χωρών, παρά το γεγονός ότι ο κανονισμός ΠΛΑ έχει τεθεί σε ισχύ πάνω από δύο έτη·

37. θεωρεί ότι δεν πρέπει να επιτρέπεται στα σκάφη της ΕΕ να μετανηολογούνται προσωρινά προκειμένου να εκμεταλλευτούν αλιευτικές δυνατότητες υπό άλλη σημαία, είτε με διμερείς αλιευτικές συμφωνίες ή υπό την αιγίδα των ΠΟΔΑ·

38. εκφράζει την αντίθεσή της στην κατάρτιση δεύτερων νηολογίων για τα αλιευτικά σκάφη εντός των κρατών μελών και καλεί την Επιτροπή να δημοσιεύσει μια νομική ανάλυση των διάφορων νηολογίων που χρησιμοποιούνται ήδη στα κράτη μέλη·

39. καλεί επιτακτικά την Επιτροπή να προτείνει την προσθήκη της αλιείας, καθώς και της δασοκομίας, στον κατάλογο των «εξορυκτικών βιομηχανιών» κατά την αναθεώρηση της οδηγίας για τη διαφάνεια·

40. ενθαρρύνει τις τράπεζες και άλλα πιστωτικά ιδρύματα να ενσωματώσουν αξιολογήσεις της περιβαλλοντικής και κοινωνικής βιωσιμότητας των δραστηριοτήτων, και όχι μόνο τη βραχυπρόθεσμη κερδοφορία, πριν από τη χορήγηση κεφαλαίων·

41. πιστεύει ότι η εμπορική πολιτική της ΕΕ θα πρέπει επίσης να συμβάλει στη διασφάλιση της βιώσιμης αλιείας παγκοσμίως, μέσω της προώθησης της τήρησης των σχετικών διεθνών συμβάσεων και συμφωνιών στον τομέα της διακυβέρνησης των αλιευτικών δραστηριοτήτων στο πλαίσιο των προτιμησιακών εμπορικών συμφωνιών·

42. επιμένει ότι οι διμερείς και πολυμερείς εμπορικές συμφωνίες που διαπραγματεύεται η ΕΕ πρέπει:

– να έπονται αξιολογήσεων περιβαλλοντικών και κοινωνικών επιπτώσεων,

– να συμπεριλαμβάνουν σαφείς ορισμούς των κανόνων καταγωγής,

– να απαιτούν την ιχνηλασιμότητα του προϊόντος για να διασφαλίζεται ότι προέρχεται από νόμιμη και βιώσιμη αλιεία,

– να μην υπονομεύουν τον κανονισμό ΠΛΑ ή άλλες διατάξεις της ΚΑλΠ,

– να μην οδηγούν σε αυξημένο εμπόριο που έχει ως αποτέλεσμα την υπερεκμετάλλευση και εξάλειψη των πόρων·

43. καλεί επιτακτικά την ΕΕ να αναπτύξει και να εφαρμόσει περιφερειακές στρατηγικές δραστηριοτήτων στους ωκεανούς και τις θάλασσες για τη βιώσιμη αλιεία, π.χ. στον Ειρηνικό και τον Ινδικό ωκεανό καθώς και στη Μεσόγειο Θάλασσα·

44. αναθέτει στον Πρόεδρό του να διαβιβάσει το παρόν ψήφισμα στο Συμβούλιο και στην Επιτροπή.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Η εξωτερική διάσταση της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής είναι πολύπλοκη και συγκεχυμένη. Μια πλήρης περιγραφή θα έπρεπε να περιλαμβάνει τα εξής:

- ιχθείς που εισάγονται στην ΕΕ για κατανάλωση που έχουν αλιευτεί αλλού·
- ιχθείς που έχουν αλιευτεί από σκάφη ή επιχειρήσεις της ΕΕ εκτός των υδάτων της ΕΕ, όπου είναι ο τελικός προορισμός τους·
- ιχθείς που έχουν αλιευτεί σε ύδατα της ΕΕ που έχουν εξαχθεί·
- ιχθείς που έχουν αλιευτεί σε ύδατα της ΕΕ που έχουν υποστεί επεξεργασία σε τρίτη χώρα πριν από την κατανάλωσή τους στην ΕΕ.

Ένα τέτοιο εκτεταμένο θέμα δεν μπορεί να εξεταστεί σωστά σε μια έκθεση. Το έγγραφο εργασίας[1] που προηγήθηκε αυτής της έκθεσης περιέγραφε μερικές από αυτές τις δραστηριότητες και έθεσε ερωτήματα σχετικά με το αν και πώς πρέπει να ρυθμίζονται για να εξασφαλιστεί ότι όλες οι πτυχές των συμφερόντων αλιείας της ΕΕ λειτουργούν με τρόπο βιώσιμο και νόμιμο. Τρία παραδείγματα από διαφορετικά κράτη μέλη αναδεικνύουν τα σχετικά θέματα.

Ένας συνεταιρισμός, ο Cluster, αποτελείται από 118 εταιρείες και διαθέτει 321 αλιευτικά σκάφη που φέρουν 24 διαφορετικές σημαίες, συμπεριλαμβανομένων πολλών με τις οποίες η ΕΕ έχει τρέχουσες ή πολύ πρόσφατες διμερείς συμφωνίες. Τα αλιεύματα ανέρχονται σε περίπου 450,000 εκατομμύρια τόνους το έτος, κυρίως για την προμήθεια της αγοράς της ΕΕ.

Μια ομάδα σκαφών γρι-γρι ιδιοκτησίας εταιρειών μελών της Orthongel, υπό τη σημαία της Γαλλίας στο νηολόγιο της Μαγιότ, έχουν ιδιωτική συμφωνία με τη Μαδαγασκάρη να δραστηριοποιούνται στα ύδατά τους.

Μια ομάδα μηχανοτράτων υπό λιθουανική σημαία αλιεύουν μικρά πελαγικά είδη στη Σενεγάλη, μια χώρα με την οποία η ΕΕ έχει ακόμα διμερή συμφωνία, αν και είναι αδρανής καθώς το πρωτόκολλο δεν έχει ανανεωθεί.

Όλα αυτά αποτελούν μέρος της εξωτερικής διάστασης της ΕΕ και όμως δεν εμπίπτουν στο πλήρες εύρος των εξωτερικών κανονισμών της ΚΑλΠ και, στην ουσία, εμπίπτουν σε μια «γκρίζα ζώνη» των αρμοδιοτήτων της ΕΕ. Ένα ερώτημα που πρέπει να τεθεί είναι σε ποιο βαθμό πρέπει να συμπεριληφθούν στην ΚΑλΠ αν το κεφάλαιο είναι ευρωπαϊκό και η αγορά είναι ευρωπαϊκή;

Ένα άλλο σημαντικό σημείο αφορά τον τρέχοντα και μελλοντικό ρόλο της ΕΕ στην παγκόσμια αλιεία. Η ΕΕ συνεχίζει να αποτελεί τη μεγαλύτερη αγορά παγκοσμίως, έχει έναν από τους μεγαλύτερους στόλους υπό τις σημαίες της και συνήθως κατατάσσεται μεταξύ των πρώτων τριών αλιευτικών δυνάμεων. Ωστόσο, οι νέες αγορές στις χώρες με αναδυόμενη οικονομία αναπτύσσονται γρήγορα, ιδιαίτερα στην Ασία, και πολλές χώρες αναπτύσσουν τις αλιευτικές τους δραστηριότητες, πάλι με την Ασία να ηγείται. Πολλές φαίνεται ότι δεν εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις τους ως κράτη σημαίας, λιμένα και αγοράς ή δεν σέβονται τα

[1] PE478.693

βασικά ανθρώπινα δικαιώματα, δημιουργώντας με αυτόν τον τρόπο έναν σκληρό, ακόμα και αθέμιτο ανταγωνισμό.

Θα αποτελούσε τεράστιο λάθος για την ΕΕ να επιχειρήσει να ανταγωνιστεί αυτές τις χώρες σε έναν «αγώνα προς τον πυθμένα». Η μόνη λύση για την ΕΕ και τον ευρωπαϊκό αλιευτικό κλάδο είναι να ανταγωνιστούν με το να είναι καλύτεροι όσον αφορά την περιβαλλοντική και κοινωνική βιωσιμότητα της διαχείρισης της αλιείας, την αυστηρή εφαρμογή των διεθνών συμφωνιών και τη ρύθμιση της αγοράς.

Καθώς το έγγραφο εργασίας εξέτασε αυτά τα ζητήματα, η έκθεση θα επικεντρωθεί στα δύο θέματα που κυριάρχησαν στην ανακοίνωση της Επιτροπής, τις διμερείς συμφωνίες με τρίτες χώρες και τις πολυμερείς συμφωνίες συμπεριλαμβανομένων των περιφερειακών οργανώσεων διαχείρισης της αλιείας (ΠΟΔΑ), καθώς και στο θέμα της διεθνούς συνεργασίας.

Μια βασική αρχή των δραστηριοτήτων της ΕΕ εκτός της ΕΕ πρέπει να είναι ότι λειτουργούν με τα ίδια πρότυπα όπως οι φορείς δραστηριότητας στην ΕΕ. Παρομοίως, αν μια ΠΟΔΑ έχει υψηλότερα πρότυπα από ότι η ΚΑλΠ που ισχύει για τα σκάφη της ΕΕ που δραστηριοποιούνται εκεί, τότε αυτά τα υψηλότερα πρότυπα πρέπει να γενικευτούν στην ΚΑλΠ.

Διμερείς αλιευτικές συμφωνίες

Φαίνεται ότι κάθε φορά που μεταρρυθμίζεται η ΚΑλΠ, οι διμερείς συμφωνίες αποκτούν ένα νέο όνομα. Η Επιτροπή επιθυμεί τώρα να τις ονομάσει συμφωνίες βιώσιμης αλιείας (ΣΒΑ). Η ΕΕ σήμερα έχει ένα δίκτυο 20 συμφωνιών με 12 ενεργά πρωτόκολλα που κοστίζουν περίπου 150 εκατομμύρια ευρώ.

Στην ανακοίνωσή της η Επιτροπή έκανε πολλές καλές προτάσεις για τρόπους βελτίωσης των συμφωνιών, τους οποίους το Κοινοβούλιο πρέπει να εγκρίνει. Ορισμένες από αυτές τις αλλαγές συμπεριλαμβάνονται στην πρόταση για κανονισμό του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την Κοινή Αλιευτική Πολιτική (ο βασικός κανονισμός)[1].Το πρόσφατο ψήφισμα του Κοινοβουλίου για τη συμφωνία με τη Μαυριτανία[2], που υποστηρίχθηκε ευρέως, παρέχει επίσης λεπτομέρειες σχετικά με τις απόψεις του Κοινοβουλίου για τις συμφωνίες.

Μεταξύ των πιο σημαντικών προϋποθέσεων για τη σύναψη μιας ΣΒΑ με τρίτη χώρα, αν θέλει να ονομάζεται έτσι, είναι ότι κάθε αλιευτική δυνατότητα πρέπει να περιορίζεται σε ένα επιστημονικά αποδεδειγμένο «πλεόνασμα», δηλ. ιχθείς πέρα από την ικανότητα αλίευσης του παράκτιου κράτους. Υπάρχει αυξανόμενος ανταγωνισμός για πρόσβαση στα φθίνοντα πλεονάσματα και μερικές χώρες που ασκούν αλιεία μεγάλων αποστάσεων χρησιμοποιούν αμφισβητήσιμες τακτικές. Υπάρχουν πολλές φήμες για διαφθορά και μια προσέγγιση «χωρίς πολλές ερωτήσεις» στις διαπραγματεύσεις, αγνοώντας θέματα όπως η βιωσιμότητα της αλιείας, ο σεβασμός των ανθρώπινων δικαιωμάτων και άλλα. Η ΕΕ πρέπει να διαπραγματευτεί σθεναρά για να λάβει νόμιμα πλεονάσματα σε δίκαιες τιμές ενώ ταυτόχρονα προσφέρει υποστήριξη για την ανάπτυξη του παράκτιου κράτους. Η Επιτροπή πρέπει να

[1] COM(2011)0425
[2] Κείμενα που εγκρίθηκαν, P7_TA(2011)0232

συνεχίσει τις προσπάθειές της για λήψη σαφών πληροφοριών από την τρίτη χώρα σχετικά με τη συνολική αλιευτική προσπάθεια που ασκείται στα αποθέματα, συμπεριλαμβανομένων των εθνικών στόλων (μικρής κλίμακας και βιομηχανικών) και άλλων τρίτων χωρών, η λεγόμενη «ρήτρα διαφάνειας».

Η Επιτροπή προτείνει την αποσύνδεση της αποζημίωσης για αλιευτικές δυνατότητες από την ενίσχυση για τομεακή ανάπτυξη, την οποία πρέπει να υποστηρίξει το Κοινοβούλιο. Διαφορετικά, τα παράκτια κράτη ενδέχεται να επιδιώξουν να προσφέρουν όσο το δυνατόν περισσότερους ιχθείς για να λάβουν πρόσθετες τομεακές ενισχύσεις. Με την κατάργηση του δεσμού μεταξύ τους γίνεται εφικτή η προσαρμογή των τομεακών ενισχύσεων στις πραγματικές ανάγκες της χώρας, πιθανώς αυξάνοντάς τις ακόμα και όταν οι αλιευτικές δυνατότητες μειώνονται. Επιπλέον, οι πλοιοκτήτες πρέπει να συνεισφέρουν αυξανόμενα στην αποζημίωση για τη συνιστώσα των αλιευτικών δυνατοτήτων, αν και οι τομεακές ενισχύσεις πρέπει να παραμείνουν στην ΕΕ, καθώς οι αναπτυξιακές ενισχύσεις δεν αποτελούν ευθύνη του ιδιωτικού τομέα.

Καθώς σημαντικά ποσά χρημάτων θα κατευθυνθούν στις τομεακές ενισχύσεις στις τρίτες χώρες, των οποίων οι ιδιαιτερότητες θα αποτελούν αντικείμενο διαπραγμάτευσης στα πλαίσια κάθε πρωτοκόλλου, η ΕΕ θα πρέπει να μπορεί να εξασφαλίζει ότι τα χρήματα έχουν χρησιμοποιηθεί σωστά και συμβάλλουν προς τους στόχους. Πρέπει να συμπεριλαμβάνονται διατάξεις στις ΣΒΑ για τη στενή παρακολούθηση της εφαρμογής των έργων τομεακής ενίσχυσης και, τελικά, την αναστολή αυτών των πληρωμών σε περίπτωση σοβαρής και επανειλημμένης αποτυχίας εκ μέρους της τρίτης χώρας να εμφανίσει αποτελέσματα.

Σε παρόμοιο πνεύμα, απαιτείται μεγάλη βελτίωση στη συνεργασία μεταξύ των διαφόρων χρηματοδοτών της ΕΕ στις χώρες όπου γίνονται διαπραγματεύσεις για τις ΣΒΑ. Ανάλογα με τη χώρα, τα χρήματα για την ανάπτυξη μπορεί να προέρχονται από τη ΣΒΑ, το Ευρωπαϊκό Ταμείο Ανάπτυξης ή εθνικά προγράμματα ενισχύσεων των κρατών μελών. Αυτό μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα την αλληλοεπικάλυψη των προσπαθειών ή, ακόμα χειρότερα, προγράμματα με διαφορετικούς ή αντικρουόμενους στόχους. Η Επιτροπή πρέπει να βελτιώσει τον εσωτερικό της συντονισμό μεταξύ των Γενικών Διευθύνσεων καθώς και με τα κράτη μέλη. Οι αναπτυξιακές ενισχύσεις για αλιεία θα πρέπει να είναι ακόμα εφικτές για τις χώρες με τις οποίες η ΕΕ έχει συνάψει διμερή συμφωνία, καθώς τα προγράμματα τομεακών ενισχύσεων δεν μπορούν να καλύψουν όλες τις ανάγκες σε αυτές τις χώρες.

Για πολλά χρόνια, οι διμερείς συμφωνίες περιελάμβαναν μια ρήτρα αποκλειστικότητας για την αποφυγή ιδιωτικών συμφωνιών σε χώρες με τις οποίες η ΕΕ έχει συνάψει μια διμερή συμφωνία, αν και οι ακριβείς όροι αυτών των ρητρών διαφέρουν σε κάθε συμφωνία. Η ρήτρα είναι ένας βασικός πυλώνας των ΣΒΑ και πρέπει όχι μόνο να διατηρηθεί αλλά και να τυποποιηθεί. Σχετική με αυτό είναι η έννοια της «καταχρηστικής μετανηολόγησης», όπως την αναφέρει η Επιτροπή, η οποία εξετάστηκε στο έγγραφο εργασίας και η οποία πρέπει να απαγορευτεί.

Η απαγόρευση των απορρίψεων, που προτείνεται στον βασικό κανονισμό, θα ίσχυε επίσης σε ορισμένα είδη που αλιεύονται από σκάφη της ΕΕ εκτός των υδάτων της ΕΕ. Όπως με την απαγόρευση εντός των υδάτων της ΕΕ, οποιαδήποτε τέτοια απαγόρευση εκτός της ΕΕ πρέπει να συνοδεύεται από προγράμματα που βελτιώνουν την επιλεκτικότητα για τη μείωση της ποσότητας των ανεπιθύμητων αλιευόμενων ιχθύων και την αποτροπή εμπορευματοποίησης

αυτών των ιχθύων.

Αν και αληθεύει ότι υπάρχουν περισσότερες διαθέσιμες πληροφορίες στο δίκτυο διμερών συμφωνιών της ΕΕ από ό,τι σε αυτά των άλλων αλιέων μεγάλων αποστάσεων, υπάρχουν ακόμα πολλές πληροφορίες που δεν είναι γνωστές. Η ΕΕ θα πρέπει να δημοσιεύει τις συμφωνίες αξιολόγησης κάθε ΣΒΑ, ενώ τα δεδομένα των αλιευμάτων που πραγματοποιούνται στα πλαίσιά τους πρέπει να δημοσιοποιούνται, καθώς και τα σκάφη που έχουν εγκριθεί να αλιεύουν εκεί.

Η Επιτροπή προτείνει ο σεβασμός των ανθρωπίνων δικαιωμάτων να αποτελεί προϋπόθεση για τη σύναψη και τη συνέχιση των διμερών συμφωνιών. Αυτό πρέπει να υποστηριχθεί με σαφήνεια.

Αν και η Επιτροπή δεν το αναφέρει, η κοινωνική ρήτρα που συμπεριλαμβάνεται σε πολλές προηγούμενες συμφωνίες πρέπει να συνεχιστεί και να ενδυναμωθεί.

Περιφερειακές οργανώσεις διαχείρισης αλιείας

Όπως αναφέρεται στην εισαγωγή, ο ανταγωνισμός για τα αποθέματα ιχθύων γίνεται ολοένα και σκληρότερος. Το ζήτημα της κατανομής των διαθέσιμων πόρων (είτε αλιευμάτων είτε ποσοστώσεων προσπαθειών) συζητείται σε πολλές ΠΟΔΑ με όλο και περισσότερους συμμετέχοντες να διεκδικούν το μερίδιό τους. Για παράδειγμα, στην επιτροπή διαχείρισης της αλιείας τόνου του Ινδικού Ωκεανού (IOTC), έχει ξεκινήσει μια διαδικασία για να επιχειρηθεί να καθοριστεί ποιος δικαιούται ποιες ποσότητες και με βάση ποια ιστορικά αρχεία και κριτήρια.

Υπάρχει επιτακτική ανάγκη να υιοθετηθούν νέα, δίκαια και αναλογικά συστήματα κατανομής πόρων μεταξύ των μελών των ΠΟΔΑ με βάση διαφανή περιβαλλοντικά και κοινωνικά κριτήρια κατανομής ενώ ταυτόχρονα διασφαλίζεται ότι τα μέτρα διαχείρισης και διατήρησης εφαρμόζονται και εκτελούνται αποτελεσματικά από όλους τους συμμετέχοντες.

Το ζήτημα της αλιευτικής ικανότητας σχετίζεται άμεσα με τη συζήτηση για την κατανομή. Αν και η ΕΕ διστάζει να αντιμετωπίσει το ζήτημα της πλεονάζουσας αλιευτικής ικανότητας στα δικά της ύδατα, εγείρει το ζήτημα στις ΠΟΔΑ, ιδιαίτερα στην αλιεία τόνου, ζητώντας πάγωμα της ικανότητας έως ότου υιοθετηθεί ένα σύστημα κατανομής.

Υπενθυμίζεται ότι τον Ιούνιο 1999, ο ΟΤΓ υιοθέτησε το διεθνές σχέδιο δράσης για τη διαχείριση της αλιευτικής ικανότητας (IPOA-CAPACITY)[2] του οποίου άμεσος στόχος ήταν «τα κράτη και οι περιφερειακές οργανώσεις αλιείας να επιτύχουν παγκοσμίως, κατά προτίμηση έως το 2003, αλλά όχι αργότερα από το 2005, μια αποτελεσματική, αναλογική και διαφανή διαχείριση της αλιευτικής ικανότητας». Αναφέρεται στο άρθρο 5 του κώδικα συμπεριφοράς του ΟΤΓ σε σχέση με «την ενίσχυση της ικανότητας των αναπτυσσόμενων χωρών να αναπτύξουν τη δική τους αλιεία καθώς και να συμμετάσχουν στην αλιεία ανοικτής θάλασσας, συμπεριλαμβανομένης της πρόσβασης σε αυτήν την αλιεία, σύμφωνα με τα νόμιμα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις τους στα πλαίσια του διεθνούς δικαίου». Ζητεί

[1] http://www.iotc.org/files/proceedings/2011/tcac/IOTC-2011-SS4-R[E].pdf
[2] http://www.fao.org/DOCREP/006/X3170E/X3170E00.HTM

επίσης «άμεσες ενέργειες για την κύρια διασυνοριακή, αλληλεπικαλυπτόμενη, άκρως μεταναστευτική και ανοικτής θάλασσας αλιεία που απαιτεί τη λήψη επειγόντων μέτρων».

Η Επιτροπή προτείνει να αντιμετωπίσει αυτά τα θέματα δικαιωμάτων στους πόρους, τα οποία είναι ουσιαστικά πολιτικής φύσης, μέσω ενός συστήματος διαχείρισης με βάση τα δικαιώματα. Αν και δεν έχει καθοριστεί με σαφήνεια στο έγγραφο, μπορεί να θεωρηθεί ότι αναφέρεται σε ένα σύστημα παρόμοιο με τις μεταβιβάσιμες παραχωρήσεις αλιευμάτων που προτείνεται για την αλιεία της ΕΕ. Μια τέτοια προσέγγιση βασιζόμενη στην αγορά, για παράδειγμα, εντός των ΠΟΔΑ θα μπορούσε να θέσει σε κίνδυνο τα δικαιώματα των αναπτυσσόμενων χωρών όπως περιγράφεται παραπάνω. Δεδομένων των ανησυχιών σχετικά με τις μελλοντικές τάσεις στην αλιεία που αναφέρονται παραπάνω, δεν είναι καν σαφές αν η ΕΕ θα μπορούσε να λάβει σημαντικά δικαιώματα αλιείας μακροπρόθεσμα με ένα τέτοιο σύστημα.

Η ΕΕ πρέπει να ηγηθεί της προσπάθειας για ισχυρότερη απόδοση των υφιστάμενων ΠΟΔΑ και να επεκτείνει την κάλυψή τους ώστε να ρυθμίζεται η αλιεία σε όλες τις ανοικτές θάλασσες. Όπως αποδεικνύεται με τις υποθέσεις του σκουμπριού στον Βόρειο Ατλαντικό (και του είδους προσφυγάκι πριν από αυτό), υπάρχει επιτακτική ανάγκη ανάπτυξης αποτελεσματικών μηχανισμών για τη διαχείριση της αλιείας με τους γείτονές μας.

Ο ρητός στόχος της διαχείρισης στις ΠΟΔΑ πρέπει να είναι η διατήρηση των αποθεμάτων ιχθύων σε ανώτερα επίπεδα από αυτά που είναι ικανά να παράγουν τη μέγιστη βιώσιμη απόδοση (όπως προτείνεται από την Επιτροπή για την αλιεία της ΕΕ), καθώς και μια προσέγγιση για τη διαχείριση η οποία στηρίζεται στο οικοσύστημα. Η διαχείριση από τις ΠΟΔΑ πρέπει επίσης να βασίζεται στην αρχή της ευθύνης του κράτους σημαίας και δεν πρέπει να μεταβιβάζεται σε κράτη ναύλωσης ή άλλους.

Έχουν υποβληθεί πολλές προτάσεις στο ψήφισμα του Κοινοβουλίου της 17ης Νοεμβρίου 2011 για την καταπολέμηση της παράνομης αλιείας σε παγκόσμιο επίπεδο – ο ρόλος της ΕΕ. Πρόσθετα μέτρα που πρέπει να εξεταστούν είναι τα εξής:

- ανάπτυξη και εφαρμογή κυρώσεων χωρίς διακρίσεις σε περιπτώσεις σαφούς έλλειψης συμμόρφωσης ή πολιτικής δέσμευσης από τα συμβαλλόμενα μέρη·
- ανάπτυξη των μηχανισμών διαχείρισης στις ΠΟΔΑ που προσαρμόζονται στην αλιεία μικρής κλίμακας ώστε να μην εξαιρείται λόγων ελλιπών δεδομένων για τις ιστορικές αλιεύσεις, καθώς και ενίσχυση της ικανότητας των αναπτυσσόμενων χωρών να αναπτύξουν τη δική τους αλιεία, συμπεριλαμβανομένης στην ανοικτή θάλασσα·
- αναλογική κατανομή της πρόσβασης στην αλιεία που δεν βασίζεται αποκλειστικά στις ιστορικές αλιεύσεις αλλά και σε περιβαλλοντικά, επιστημονικά, κοινωνικά κριτήρια και κριτήρια συμμόρφωσης (όπως προτείνει η ΕΕ στην IOTC)·
- μέτρηση και διαχείριση της μεταφορικής ικανότητας των στόλων με πρόσθετα κριτήρια εκτός από τη χωρητικότητα και την ισχύ του κινητήρα·

Συνοψίζοντας, η ανακοίνωση της Επιτροπής περιλαμβάνει πολλές καλές ιδέες, αλλά και μία ή δύο μη αποδεκτές προτάσεις (προώθηση ενός συστήματος δικαιωμάτων ιδιοκτησίας στην εξωτερική διάσταση). Με αυτήν την εξαίρεση, το Κοινοβούλιο πρέπει να εγκρίνει την ανακοίνωση της Επιτροπής αλλά και να ενδυναμώσει και να επεκτείνει τις προτεινόμενες ενέργειές της σχετικά με την εξωτερική διάσταση. Τα βασικά στοιχεία αυτής της διάστασης

πρέπει να συμπεριληφθούν στον βασικό κανονισμό.